

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Avgvstini Valerii, Veronensis Episcopi, De Rhetorica
Ecclesiastica Libri III. Perqvam Ervditi**

Valiero, Agostino

Coloniae, 1582

De ijs probationibus, quæ extrinsecùs assumuntur, ac primùm de
probatione ab authoritate sacrarum literarum. Cap. XXXXII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69050](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69050)

Et nos, & omnis populus, vnius Domini serui sumus: & si benè agimus, ad vnã beatitudinem pariter perueniemus: & quare pauper tecum nõ capiet cibum, qui tecum accepturus est regnum? quare pauper non accipiat vel veterem tunicam, qui tecum recepturus est immortalitatis stolam? quare pauper non mereatur panem tuum, qui tecum ad conuiuium inuitatus est angelorum?

De ijs probationibus, quæ extrinsecùs assumuntur, ac primùm de probatione ab auctoritate sacrarum literarum.

Cap. XXXII.

CV M de argumentis à re ipsa sumptis, quantum res ipsa postulare videbatur, egerimus; ea, quæ extrinseca appellantur, aggrediamur: quæ maiorem sæpè vim habent ad confirmandum. Hæc ad octo capita redigi possunt, ad sacras literas, ad traditiones Apostolorum, & apostolicorum hominum, ad Ecclesiam, ad sanctæ sedis Apostolicæ auctoritatem, & ad conciliorum, ad sanctorum patrum auctoritates, ad sententias philosophorum, atque etiam ad historias, quos locos multi egregij Theologi pluribus verbis explicauerunt, elegantissimè (meo quidem iudicio) Melchior Canus Episcopus Canariæ; nos, quantum subiectæ materiæ satis esse videbitur, de illis agemus. Orator igitur Ecclesiasticus, vbi aliquid demonstrare voluerit, hoc in primis ante oculos ponat, magnam esse sacrarum literarum auctoritatem: quandoquidem quidquid in sacris scripturis continetur, id verissimum sit, & veluti ex ore Dei prolatum: quidquid autem absurdum
cuiuspiam

quippiam videri potest, id non intelligi: magnam esse sacrarum literarum fecunditatem: quacumq; pulchra sunt cognita, & vita hominum vtilia, in illis contineri. Sacrarum literarum testimonio, veluti oraculo, vtetur Ecclesiasticus orator, interdum excitans populum ad frequentiam sacramentorum; vbi argumento sumpto à definitione, ab etymologia, à fine, ab efficiente, hortatus fuerit, ad salutarem illum cibum sumendum; proferet in medium verba illa Dauidis: Percussus sum, vt fœnum, & aruit cor meum, quia oblitus sum comedere panem meum. Commemorabit quoque verba illa sumpta ex libro Sapientia: Venite, comedite panem, bibite vinum, quod miscui vobis: Locum etiam pulchrum Esaiæ, quem quintum S. Hieronymus appellat Euangelistam; Panis frugum terra erit, & pinguis. Deinde præfativucula adhibita, magistri magistrorum verba commemorabit, ita de se ipso loquentis: Ego sum panis vitæ. & paulò post, Ego sum panis viuus; & panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. Concludet, quasi per increpationem; arrogantem esse, qui negat se illo pane egere; stultum & dementem, qui, oblata sibi vita, velit manere in morte. Ità etiam de Purgatorio sermonem habens ad populum, quod sæpè debet facere, ad excitandam pietatem erga mortuos, verba illa Esaiæ proponet ac ponderabit: Via sancta vocabitur, non transibit per eam pollutus. Accommodabit, quæ idem propheta alio loco dixit: Abluet Dominus sordes filiarum Sion, & sanguinem Hierusalem lauabit de medio eius in spiritu iudicij, & in spiritu ardoris. Quibus Esaiæ verbis addet, quæ in hanc sententiam S. Ioannes in Apocalypsi scripsit: Non intrabit, inquit, in eam aliquid

coim-

coinquinatum; ciuitas enim illa, sancta est. His sacra scriptura testimonijs siue oraculis, è multis sumptis, testimonium Saluatoris nostri adiungens, qui dixit: Qui autem dixerit in Spiritum sanctum, non remittetur ei neque in hoc seculo, neque in futuro. Purgatorium esse affirmabit; animas in eo non posse quidquam vel benè, vel malè mereri: esse de sua salute securas; illis succurrendum, precibus, ieiunijs, eleemosinis, Missarum sacrificijs; quam si filij præstiterint parentibus mortuis, misericordiam eandem illis, cum è vita decesserint, filios suos præstuturos. Et quoniam finitimus est oratori Ecclesiastico sacrarum literarum interpres; & interdum in prima concionis parte orator interpretis munere fungitur; de arte siue ratione explicandi sacras literas, in tercio libro, cum de dispositione agemus, tractabimus. quod eo minùs est alienum, quia usu & consuetudine receptum est; vt Euāgelia proponantur, veluti themata, quibus populus ad præcepta Dei obseruanda, & ad rectè instituendam vitam eruditur. Testimonijs Davidis diuini vatis ac viri secundum cor Dei, vtetur sæpè; quæ plurimum valent, non solum ad confirmandum aliquid, sed etiam ad illustrandam orationem, cum eius psalmi pulcherrimis metaphoris & similitudinibus abundant.

De probatione ab authoritate traditionum Apostolorum.

Cap. XXXXIII.

SECVNDVM in artificiosarum probationum locū Sobtinēt Christi & Apostolorū traditiones: vt sanctissimi ritus & ceremonia, qua in sanctissimis sacramentis adhi-